

Sygietyńskiego Tadeusza

Dzielnice: Praga Południe

Osiedla: Grochów

Atrybuty: Nazwy własne Nazwy osobowe Imiona i nazwiska

Rok utworzenia nazwy: 1957

Opis

Tadeusz Sygietyński (1896-1955) - dyrygent i kompozytor. Był rodowitym warszawiakiem, jako kompozytor zadebiutował w 1907 roku. Trzy lata później znalazł się we Lwowie, gdzie przez rok uczęszczał do konserwatorium Galicyjskiego Towarzystwa Muzycznego a także był najmłodszym w historii korepetytorem rytmiki i baletu w tamtejszej operze. W 1911 roku powrócił do stolicy, gdzie w Instytucie Muzycznym kształcił się pod kierunkiem Henryka Melzera-Szczawińskiego oraz Zygmunta Noskowskiego. Tuż przed wybuchem I wojny światowej przeprowadził się do Lipska, gdzie rozpoczął studia medyczne. Tutaj też 18 X 1913 roku miał miejsce jego debiut kompozytorsko-dyrygencki - była to „Kantata na setną rocznicę śmierci księcia Józefa Poniatowskiego. Okres walk spędził w Wiedniu, kontynuując studia muzyczne a także etnograficzne. W rodzinnym mieście znalazł się w 1920 roku. Był już muzykiem wszechstronnym - współpracował zarówno z Operą Warszawską, w której pełnił obowiązki dyrygenta, jak i z ogródkowymi teatrzykami (m.in. Miraż), będąc ich kierownikiem muzycznym. Sprzeciwiając się polityce obozu Józefa Piłsudskiego szybko stał się tu bezrobotny i wówczas wyjechał do Grazu a później przez ponad dwa lata działał na terenie Zagrzebia, Lublany oraz Dubrownika. Jego sytuacja zmieniła się po przewrocie majowym, kiedy to Polskie Radio zaproponowało mu stałą współpracę reżyserko-scenariuszową. Później był również dyrygentem i kompozytorem w takich teatrzykach, jak Qui Pro Quo, Ali-Baba czy Wesoły Wieczór. Podczas okupacji hitlerowskiej akompaniował głównie żonie - Mirze Zimińskiej - podczas jej koncertów w kawiarniach "U Aktorek", "Ul", "SiM" czy "Aria", zaś podczas Powstania Warszawskiego był akompaniatorem Mieczysława Fogga. Po upadku zrywu ukrywał się wraz z żoną w okolicach stolicy, w której zamieszkał kilka dni po wyzwoleniu. W 1948 roku wspólnie założyli w podwarszawskim Karolinie Zespół Ludowy Pieśni i Tańca "Mazowsze", dla którego opracował setki pieśni ludowych i staropolskich. Skomponował ponadto popularne wodewile "Żołnierz Królowej Madagaskaru" oraz "Jadzia Wdowa" a ponadto operę-balet "Karczma na rozdrożu". W swym dorobku miał ponadto muzykę do popularnych pieśni ("A tu jest Warszawa", "Kukułeczka", "Laura i Filon", "Bandoska", "Ej przeleciał ptaszek") i piosenek ("Jak przygoda to tylko w Warszawie", "Cyraneczka", "To idzie młodość", "Ukochany kraj"). Zmarł w Warszawie w wyniku choroby nowotworowej płuc.

Spoczywa:

Cmentarz Wojskowy na Powązkach, kwatera 24 A, rząd TUJE (Aleja Zasłużonych), miejsce 11.

Ciekawostki

Stan obecny:

Bloki osiedla Kinowa. Powstały na pocz. lat 60 XX w. wg proj. Bohdana Lewandowskiego i Macieja Szawernowskiego.

Nr 2: w tym domu mieszkał Wojciech Giełżyński (ur. 1930) - dziennikarz i reportażysta, autor kilku tysięcy publikacji prasowych, komentarzy radiowych i telewizyjnych oraz ponad 60 książek, głównie o Trzecim Świecie, jak i z zakresu problematyki społeczno-politycznej (np. "Indonezja, archipelag niepokoju", "Gra o Himalaje", "Edward Abramowski, zwiastun Solidarności", "Szatan wraca do Iranu"). Był wieloletnim rektorem Wyższej Szkoły Komunikowania i Mediów Społecznych im. Jerzego Giedroycia w Warszawie.

Nr 4a: Przedszkole nr 73 Bajeczka. Powstało w 1953, swoją nazwę placówka nosi od 2006. Są tu organizowane zajęcia rytmiki i angielskiego.

Data nadania nazwy: 1957.05.28
